

VRAH

NIKDY

NEVYPADÁ

BERNARD-MARIE KOLTÈS

ROBERTO ZUCCO

PREMIÉRA 21. 6. 2021
V DIVADLE KOMEDIE

REŽIE
PŘEKLAD
DRAMATURGIE
SCÉNA
KOSTÝMY
CHOREOGRAFIE
ASISTENT REŽIE

ATTILA VIDNYÁNSZKY ML.
ROMAN CÍSAŘ
JANA SLOUKOVÁ
BENCE HAJDU
TEREZA KOPECKÁ
PÉTER ISTVÁN NAGY
LÁSZLÓ G. SZABÓ

I INSPICE SEBASTIAN BLAŽEK

Šéf výpravy Adam Pitra. Manažerka provozu Martina Čacká. Technika, světla a zvuk pod vedením Roberta Štěpánka. Garderoba Helena Kmochová, Kateřina Trefná, Gabriela Vodrážková. Masky Olina Fridrichová, Nina Jirasová, Eva Nyklíčková. Kostýmy vyrobila krejčovna Městských divadel pražských pod vedením Evy Duškové. Fotograf inscenace Patrik Borecký. Výroba dekorace Petr Vaňáč / CENTRUM REKLAMY s.r.o.

OBSAZENÍ

ROBERTO ZUCCO
JEHO MATKA
DÍVKA
JEJÍ SESTRA
JEJÍ BRATR
JEJICH OTEC
JEJICH MATKA
STARÝ MUŽ
ELEGANTNÍ DÁMA
VAZOUN, NETRPĚLIVÝ
PASÁK, KOMISAŘ,
DOZORCE, POLICISTA
DOZORCE
MAJITELKA HODINOVÉHO
HOTELU
MELANCHOLICKÝ
INSPEKTOR, DÍTĚ
INSPEKTOR, POLICISTA
KURVY, VÝROSTCI, VĚZNI

ZDENĚK PIŠKULA
VERONIKA JANKŮ
KATEŘINA MARIE FIALOVÁ
NINA HORÁKOVÁ
ALEŠ BÍLÍK
MILAN KAČMARČÍK
VERONIKA JANKŮ
STANISLAV LEHKÝ
EVELLYN PACOLÁKOVÁ

MILAN KAČMARČÍK
ALEŠ BÍLÍK

EVELLYN PACOLÁKOVÁ

STANISLAV LEHKÝ
VERONIKA JANKŮ
MATYLDA KÖNIGOVÁ,
BARBORA POLÁCHOVÁ,
FILIP JÁŠA, PETR URBAN

KRUTOST, SAMOTA A VZDOR

Roberto Zucco. Zabiják, který vraždí na potkání? Inteligentní krasavec s něžnou tváří a cynickou duší? Psychopat, který se rozhodl potrestat svět bez hodnot a bez naděje? Romantický hrdina, prchající všemu a všem? Nebo osvobozený člověk, který potřebuje vzlétnout ke slunci peklu navzdory? Mladík bez minulosti a budoucnosti Roberto Zucco probouzí v lidech kolem sebe soucit a přítom stačí jediný pohled, aby se v jeho mysli změnili v oběť. Živí v sobě nenávisť i strach. Ženy přitahuje, muže zneklidňuje, ale všichni se mu vydávají všanc. Je nepolapitelný, nevyzpytatelný a ničící všechna myslitelná společenská omezení. Mluví o touze, cestě a odchodu. Světu odplácí krutostí a na souboj vyzývá živly i dávné bohy. Kultem staroíránského slunečního božstva nechává francouzský dramatik Bernard-Marie Koltès ostatně postupovat celou svoji hru. A každou scénu dramatu *Roberto Zucco* uvozuje titulem či citátem, který odkazuje na archetypální hrdiny a dávné mýty. Drama z roku 1988, inspirované skutečným kriminálním případem, tak povyšuje na obraz temné mystické cesty za osvobozením. Koltès napsal *Roberta Zucca* na sklonku svého života, hra byla zveřejněna až po jeho smrti a témata kruté samoty a potřeby uniknout daleko za horizont jako by odrážela i tragický smutek autora, umírajícího v jednačtyřiceti letech na AIDS.

Uvedení *Roberta Zucca* bylo na světových jevištích často provázeno skandály kvůli údajnému lyrizování zločinu a apoteóze násilí. Antihrdina Roberto Zucco ovšem trestá nejen své oběti, které jsou často vnitřně mrtvé ještě před útokem vraha, ale odhaluje i temnotu v nás samých, krutost světa, ve kterém žijeme, a bezvýchodnost, která nás obklopuje.

Celosvětově populární hra byla u nás uvedena dosud pouze čtyřikrát – česká premiéra se uskutečnila v roce 1992 v ostravském Divadle Petra Bezruče v režii Josefa Janíka s Milanem Kačmarčíkem v titulní roli, další inscenace se objevila až v roce 1999 v brněnském HaDivadle v režii Petra Štindla a Markem Danielem jako Robertem Zuccem, o rok později se stala v DISKU absolventskou inscenací režiséra Filipa Nuckollse a příležitostí pro Petra Lněničku v titulní roli. Zatím naposledy byla uvedena v olomouckém Studiu Hořící žirafy v režii Zdeňka Janáčka s Jakubem Stichem v roli Zucca.

ZLOČINEC S ANDĚLSKOU TVÁŘÍ

Bernard-Marie Koltès se při psaní své hry nechal inspirovat příběhem skutečného zabijáka, italského sériového vraha Roberta Succa, který mezi roky 1981 a 1988 prokazatelně zavraždil sedm lidí, z několika dalších zločinů byl podezřelý, stál v hledáčku policie celé Evropy a byl vyhlášen veřejným nepřitelem číslo jedna ve Francii, Itálii a Švýcarsku. Fotky krásného mladíka s něžnými rysy tak obletěly koncem osmdesátých let celý svět.

Předobraz Koltèsova hrdiny se narodil 3. dubna 1962 v italském Mestre, poklidném městečku vzdáleném pouhých šest kilometrů od Benátek. Nikdo by netušil, že právě zde, uprostřed nevzrušivé atmosféry, ubodá pár dní po svých devatenáctých narozeninách středoškolský student Roberto Succo svou matku Marisu a pobodá a uškrtní svého otce Nazaria. Jejich těla pak položil do vany a zalil vápnem. Později tento hrozný zločin odůvodnil tím, že jeho rodiče byli příliš panovační a nechtěli mu půjčit auto. Otec pracoval jako policista, proto Roberto bezprostředně po vraždě sebral jeho služební pistoli a konečně i vůz, po kterém toužil, Alfu Romeo Alfesud, a vydal se na útěk. Policie ho ale dopadla jen o dva dny později. U soudu byl prohlášen za psychicky narušeného a odsouzen k deseti letům ve vězeňské psychiatrické léčebně v Reggio Emilia. Rychle se zde začal nudit monotónním vězeňským životem a rozhodl se proto dálkově dokončit střední školu. Následně se přihlásil ke studiu politologie, které završil získáním titulu. Po odpykání pěti let ze svého trestu, v květnu 1986, během cesty na vyšetření uprchl. Úspěšně se skrýval policii, opustil Itálii a vydal se vlakem do Francie a Švýcarska. Na útěku spáchal řadu zločinů od vloupání přes znásilnění až po vraždy. Ve Francii znásilnil a zabil dvě dospívající dívky, zavraždil lékaře a dva policisty, kteří mu byli na stopě, unesl a terorizoval několik dalších lidí, a ačkoliv mu byla v patách policie tří států, stále úspěšně unikal, měnil identitu a nechával za sebou jenom krvavé stopy a nešťastné rodiny obětí. Nakonec byl dopaden o dva roky později nedaleko svého rodného domu v Mestre. Pomohlo k tomu svědectví mladé dívky, která se do něj zamilovala v Savojsku a které se svěřil se svým pravým jménem a původem. Během výslechu odpověděl na otázku policie: „*Jaké je vaše povolání?*“ – „*Jsem vrah. Zabíjím lidi.*“ V březnu 1988 se pokusil znovu utéct z vězení, lehkomyšlně balancoval na střeše věznice a údajně si užíval přítomnost médií, která jeho únik vysílala v přímém přenosu. Inscenovaná podívaná mu měla pomoci být znovu prohlášen za blázna a dostat se tak do vězeňské psychiatrické léčebny. Plán ztroskotal, ze střechy spadnul a zlomil si tři žebra a rameno. Pro mnoho lidí se však stal hrdinou a idolem. O dva měsíce později, v květnu 1988, spáchal ve své cele sebevraždu. Bylo mu šestadvacet let. Téhož roku napsal francouzský dramatik Bernard-Marie Koltès hru *Roberto Zucco*, inspirovanou Succovým životem a zločiny. V roce 2001 napsala Pascale Froment knihu *Roberto Succo – život vraha* a následoval film *Roberto Succo* v režii Cédrica Kahna.

PROKLETÝ BÁSNÍK FRANCOUZSKÉ DRAMATIKY

„Samozřejmě, že divadlo nenávidím, protože divadlo není život. Ale stejně se k němu nakonec vždycky vracím a miluju ho, protože je to jediné místo, kde se otevřeně říká, že to život není.“
(Bernard-Marie Koltès)

Francouzský dramatik Bernard-Marie Koltès se narodil v roce 1948 v městečku Mety. Od mládí ho přitahovalo divadlo, vystudoval ve Štrasburku režii, ale od počátku se prosazoval jako dramatik. V roce 1972 byla ve štrasburském Theatre National uvedena jeho první hra *L'Héritage*, zároveň se úspěšně etabloval jako autor rozhlasových her a pozornost vzbudil i jako prozaik za novelu *Útek na koni daleko do města* (*La Fuite a cheval loin dans la ville*, 1984). Později mu vyšla ještě sbírka povídek *Prolog* (*Prologue*, 1991), ale světový věhlas získal především jako dramatický autor. První mezinárodní úspěch mu přinesla hra *Boj černochose na psy* (1983), kterou ve světové premiéře uvedl režisér Patrice Chéreau v Theatre des Amandiers v Nanterre. I následující Koltèsovy hry vznikaly ve spolupráci s režisérem Chéreauem. Také v zahraničí se jeho textů okamžitě ujala proslulá režijní jména, mj. Peter Stein, Krzysztof Warlikowski nebo Krystian Lupa, který si na Koltèsovu adresu posteskli: „Bernard-Marie Koltès? To je jeden z nejzajímavějších, ale i nejtěžších a nejtajemnějších dramatiků vůbec, protože klade divadelníkům velké překážky a většina se jeho děl bojí. Nepochybují, že pravem.“

Mezi Koltèsovy nejnámější texty patří *Tu noc těsně před lesy* (*La Nuit juste avant les forêts*, 1977), *Západní přístaviště* (*Quai Quest*, 1985), *V samotě bavlníkových polí* (*Dans la solitude des champs de coton*, 1985), *Návrat do pouště* (*Le retour au désert*, 1988) a *Roberto Zucco* (1988).

Miloval prokleté básníky a svým životem se od nich příliš neodlišoval. V devatenácti letech utekl jako mladý literát z finančně dobře situovaného maloměstského světa, procestoval Ameriku, Rusko, toulal se po Africe a Latinské Americe. Právě pobyt v Africe ho hluboce zasáhl a výrazně ovlivnil jeho tvorbu v práci s metaforou, tématy i motivy, které vycházely z kritiky francouzské koloniální povýšenosti, ukazování třídních rozdílů, ničení přirozenosti a prazákladních přírodních sil. Ukazoval obraz útlaku a samoty, absenci lásky, brutalitu, tragickou bezvýchodnost a bezradnost člověka v současném západním světě, stejně jako chlad, samotu, touhu po blízkosti a strach z něhy.

Jeho hry se vyznačují výraznou jazykovou stylizací, metaforickou rovinou, složitými výrazovými prostředky, působí často neprostopupně, záhadně, divácky nevstřícně, se složitým a mnohoznačným výkladem a mytickým pozadím, které se staví do kontrastu s banálními všednodenními situacemi. Nechybí jim ale ani humor a ironie, snad díky ovlivnění Genetem a absurdním divadlem. Ve všech Koltèsových dílech najdeme i odkazy na další francouzskou klasiku – Racina, Marivauxe či Huga. Nikdy se netajil svou láskou k Shakespeareovi (mimo jiné přeložil *Zimní pohádku*), velkým prozaikům, především Faulknerovi či Dostojevskému, stejně tak ale miloval Godardovy, Coppolovy a Jarmuschovy filmy a byl ovlivněn americkou popkulturou. Silným tématem jeho tvorby byla také homosexualita a odcizenost v heterosexuálním světě. V roce 1989 zemřel Bernard-Marie Koltès na AIDS. Bylo mu čtyřicet jedna let.

TVŮRCI A HERCI

ATTILA VIDNYÁNSZKY ML.

Pochází z Ukrajiny, narodil se v Berehově v umělecké rodině. Jeho otec je významný maďarský režisér Attila Vidnyánszky, jeho matka Jekaterina Alikina ruská herečka, působící v Moskvě. V roce 2015 vystudoval herectví na Vysoké škole divadelní a filmové v Budapešti. Už během studií se ale věnoval režii. V roce 2017 získal angažmá v prestižním budapeštském divadle Vígszínház, kde ztvárnil například hlavní roli v inscenacích *Diktátor* (režie Enikő Eszenyi) a pod vedením téže režisérky nastudoval *Hamleta*. V divadelní adaptaci Tolstého *Vojny a míru* ztvárnil roli Napoleona (režie Alexander Bargman). Jako režisér vytvořil úspěšné inscenace *Richard III.*, *Woyzeck* (Národní divadlo v Budapešti), *Ivan Hrozný* (Radnótiho divadlo, Budapešť), *Idiot*, *Liliom* a *Velký Gatsby* (Vígszínház, Budapešť). *Roberto Zucco* je jeho třetí režijní realizací v zahraničí, předcházeli mu *Liliom* (Moskva) a *Romeo a Julie* (Kluž). Je také úspěšným filmovým hercem a má svou vlastní divadelní skupinu Stalker.

JANA SLOUKOVÁ

Absolventka činoherní dramaturgie pražské DAMU v ročníku Darii Ullrichové a Jana Nebeského. Paralelně vystudovala také obor teorie a kritika. Už během studia na sebe upozornila výraznými inscenacemi se spolužáky Danielem Špinarem a Janem Fričem. Od roku 2008 působila jako dramaturgyně Klicperova divadla v Hradci Králové, kde se kromě profilace této výrazné české scény dramaturgicky podílela na desítkách jednotlivých inscenací s režiséry Davidem Drábkem, Vladimírem Morávkem, Janem Fričem, Danielem Špinarem a dalšími. V roce 2017 přijala nabídku stát se uměleckou šéfovou této scény. Během svého hradeckého působení byla také dramaturgyní mezinárodního festivalu Divadlo evropských regionů. Od sezony 2019/2020 se stala šéfdramaturgyní Městských divadel pražských.

BENCE HAJDU

Vystudoval Vysokou školu výtvarného umění v Budapešti a poté začal pracovat jako scénograf a kostýmní výtvarník. Své návrhy realizoval na prestižních maďarských velkých scénách i v menších alternativních divadlech. Je členem divadelní skupiny Stalker, v jejímž čele stojí režisér Attila Vidnyánszky ml. Zároveň je členem Divadla Átrium v Budapešti. Se svým stálým spolupracovníkem Attilou Vidnyánszkym ml. vytvořil řadu inscenací, mj. *Večer tříkrálový*, *Kabaret* a *Když jsem umírala* (podle románu Williama Faulknera). Kromě toho se podílel na úspěšných inscenacích jiných režisérů – *Romeo a Julie* (Adam Berzsényi Bellaagh), *Čekání na Godota* (Kristóf Kovács) a *Bílá nemoc* od Karla Čapka (András Frigyesi).

TEREZA KOPECKÁ

Vystudovala dějiny umění na Karlově univerzitě a obor scénografie – kostým a maska na DAMU. Roční studijní stáž absolvovala na Accademia di Belle Arti di Brera v italském Miláně, získala také rezidenční pobyty v New Yorku – Watermill Center pod vedením Roberta Wilsona a v Berlíně – Theater Treffen Internationala Forum. Jako výtvarnice kostýmů spolupracovala například s Národním divadlem Brno (*Figarova svatba*, režie Tomáš Svoboda), se Studiem Hrdinů (*Marbot*, režie Jan Horák, Michal Pěchouček), A studiem Rubín (*Maso*, režie Jan Frič), Západočeským divadlem v Chebu (*Marie Stuartovna*, režie Zdeněk Bartoš), operou Jihočeského divadla (*Nabucco*, režie Veronika Poldauf Riedlbauchová). Má za sebou mnoho realizací v zahraničí – mj. Národní divadlo Szeged (*Tartuffe*, režie Gábor Hollós), Slovenské národní divadlo (*Elity*, režie Jiří Havelka). Jako asistentka výtvarníka kostýmů se podílela na inscenaci *Maria Stuart* (Staatstheater Hannover, režie Dušan Pařízek). Mimo divadlo se věnuje kostýmní tvorbě pro film, videoartu a fashion stylingu.

PÉTER ISTVÁN NAGY

V roce 2013 ukončil studium psychologie na Univerzitě Loránda Eötvöse v Budapešti. Vystudoval také Vysokou školu divadelní a filmovou v Budapešti, obor režie pohybového divadla, kterou ukončil v roce 2020. V současné době na této univerzitě vyučuje spolu s Attilou Vidnyánszkým ml. V období 2013–2015 získal v rámci rezidenčního programu v Národním divadle v Budapešti místo pro začínajícího režiséra. Jako choreograf pracoval v Maďarské státní opeře, v Divadle Operety, spolupracoval s divadelní skupinou Stalker Attily Vidnyánszkého. Jako režisér má za sebou úspěšné inscenace na mnoha prestižních maďarských scénách (Knut Hamsun – *Hlad*, Friedrich Schiller – *Don Carlos*, Albert Camus – *Caligula*). Jako herec ztvárnil výrazné role v inscenacích *Mistr a Markétka*, *Ifigenie v Aulidě*, *Dobry člověk ze Sečuanu*. Je členem umělecké rady Divadla Sándora Weörese v Szombathelyi.

LÁSZLÓ G. SZABÓ

Novinář, překladatel, divadelní tlumočnick. Žije v Bratislavě. Pravidelně spolupracoval v Budapešti s Jiřím Menzelem, je také stálým spolupracovníkem Michala Dočekala na jeho inscenacích v Budapešti a Kluzi, asistoval a tlumočil maďarské režisérce Enikő Eszenyi při jejích mnoha inscenacích v Praze, Bratislavě, Varšavě, Petrohradu a Moskvě. Je šéfredaktorem kulturního magazínu *Premier* v Budapešti. Píše knihy, překládá filmové scénáře. Za svou kulturní činnost mezi Českou, Slovenskou a Maďarskou republikou získal v roce 2018 prestižní divadelní cenu Sándora Hevesiho v Budapešti.

ZDENĚK PIŠKULA

V Městských divadlech pražských je od sezony 2019/2020. Narodil se v Praze, už od svých třinácti let se stal vyhledávaným televizním a filmovým hercem, diváci ho velmi dobře znají

ze seriálů *Vyprávěj* nebo *Doktoři z Počátků*. Výrazné role natáčel i ve filmech, hrál mimo jiné v oblíbené pohádce *Tři bratři* režiséra Jana Svěráka. Jeho divadelní cesta vedla přes studium hudebně-dramatického oboru na Pražské konzervatoři. Poté účinkoval například v Divadle U22 v dramatu *Punk Rock* Simona Stephense, které režíroval Filip Bařina, či v agentuře Harlekýn (Williamsův *Skleněný zvěřinec* se Simonou Stašovou v hlavní roli). K jeho posledním filmovým pracím patřil *Zlatý podraz* v režii Radima Špačka. V roce 2016 se zúčastnil taneční soutěže *StarDance* a stal se vítězem.

VERONIKA JANKŮ

Pochází z Olomouce. V dětství se věnovala krasobruslení a amatérskému divadlu. Začala studovat na Pedagogické fakultě v Olomouci, odtud po revoluci přestoupila na nový obor literatura–divadlo– film na FF Palackého univerzity a až poté se dostala na DAMU, na katedru alternativního herectví, odkud v průběhu studia přešla na činohru. Stala se jednou ze zakládajících členek CD 94 (*Cesta kolem světa, Narozen 28. října, Mandragora, Tři mušketýři, V zajetí filmu*). Společně se souborem Daniela Hrbka přešla v roce 2002 do Švandova divadla (*Tartuffe, Znalci*), odtud odešla na mateřskou. V roce 2007 se vrátila na jeviště, v MDP hostuje v inscenacích *Husitská trilogie, Honzlová a Proč muži neposlouchají a ženy neumí číst v mapách*.

KATEŘINA MARIE FIALOVÁ

Členkou souboru Městských divadel pražských je od roku 2020. Narodila se v Pardubicích a od dětství se věnovala hře na klavír, zpěvu, tanci a stepu, ve kterém čtyřikrát získala titul Mistryně světa. Vystudovala hudebně dramatické oddělení brněnské konzervatoře. V šestnácti letech udělala konkurz na hlavní roli do muzikálu *Let snů LILI* v režii Petra Gazdíka v Městském divadle Brno. Ve čtvrtém ročníku konzervatoře nastoupila do prvního ročníku

JAMU, obor Muzikálové herectví, ale po necelém semestru studium ukončila. Po absolvování konzervatoře přijala nabídku angažmá v Městském divadle Brno, kde si zahrála jak na muzikálové scéně, tak v činohře. V roce 2019 se zúčastnila soutěže *Tvoje tvář má známý hlas*, kde skončila na druhém místě.

NINA HORÁKOVÁ

V Městských divadlech pražských je od roku 2015. Rodačka z Olomouce dokončila studium činoherního herectví na pražské DAMU v roce 2012. Již v průběhu studia prokázala svůj výrazný hudební talent v inscenacích Divadla Na Fidlovačce (*My Fair Lady, Hvězdy na vrbě, Šumař na střeše, Babička*) a v Divadle Kalich v muzikálu *Vlasy a Pomáda*. V roce 2014 nastoupila do angažmá v Městském divadle Mladá Boleslav, kde ztvárnila mnoho výrazných rolí, například Eržiku v *Baladě pro banditu*, titulní roli v Giraudouxově *Ondině* aj. Účinkovala také v několika projektech pohybového spolku Veselé skoky, věnuje se rovněž dabingu.

MILAN KAČMARČÍK

V Městských divadlech pražských je od roku 2016. Vystudoval ostravskou konzervatoř a už od druhého ročníku hostoval v Divadle Petra Bezruče. Ve čtvrtém ročníku dostal nabídku na angažmá do Národního divadla moravskoslezského, ale po vojenské základní službě se na rok a půl k „Bezručům“ vrátil, aby mohl pracovat se svým oblíbeným režisérem Josefem Janíkem. Poté působil v Národním divadle moravskoslezském. Na obou ostravských scénách se představil ve výrazných rolích jako Romeo, Roberto Zucco, Orestes, Radúz, Jan Ratkín, Tuzenbach, Julien Sorel, ale třeba i v roli Blanche DuBois ve Williamsově *Tramvaji do stanice Touha*. V roce 2002 odešel do angažmá v pražském Švandově divadle, kde zůstal do roku 2010. Průběžně hostoval také v Městském divadle v Mostě, Mladé Boleslavi, v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích, ve Strašnickém divadle či Na Fidlovačce.

ALEŠ BÍLÍK

V Městských divadlech pražských je od roku 2016. Po maturitě byl přijat na katedru činoherního herectví pražské DAMU, už během studia se zapojil do pohybového inscenačního projektu *Muži* Adély Laštovkové Stodolové a tvůrčího dua SKUTR, spolupracoval také se sdružením Tygr v tísní. Hostoval v Národním divadle a v Městském divadle v Mladé Boleslavi. V letech 2013–2015 byl členem činohry Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, kde si zahrál mj. Lysandra ve *Snu noci svatojánské* nebo Tristana v *Tristanovi a Isoldě*. Má za sebou účinkování ve více než desítkách filmových a televizních projektů. První větší filmovou hereckou příležitost dostal v televizním snímku *Piknik* Hynka Bočana, prince si zahrál v pohádce *Řachanda* a po boku Karla Rodena hraje ve filmu Václava Kadrnky *Křižáček*.

EVELLYN PACOLÁKOVÁ

Narodila se ve slovenských Košicích. Po studiích na JAMU v Brně nastoupila do angažmá v olomoucké činohře, kde se brzy stala výraznou členkou souboru a ztvárnila tu řadu krásných rolí: hrála Mahulenu ve hře *Radúz a Mahulena*, Sylvii ve *Dvou kavalírech z Verony*, Katynku v *Katynce z Heilbronn*u, Tatjánu v *Evženu Oněginovi*, Markétku v obou dílech Goetheho *Fausta*, Barunku a Boženu Němcovou ve hře *Mně zašlá léta vraťte* či paní Lyonsovou v muzikálu *Pokrevní bratři*. O jejím výrazném hereckém talentu svědčí Ceny za nejlepší výkon sezony 2000/2001 (Larisa v inscenaci *Bez věna*), sezony 2003/2004 (Beatrice v *Mnoho povyku pro nic*) a především Cena Thálie 2005 pro mladého činoherce do 33 let. Od roku 2008 je v angažmá v Městských divadlech pražských.

STANISLAV LEHÝ

Narodil se v Novém Boru. Na počátku jeho zájmu o umění byla kytara a zpěv. K recitaci jej přivedla profesorka českého jazyka, která

se studenty připravovala pásma poezie. V době studií na Střední průmyslové škole jaderné techniky spolupracoval s pražským Studiem poezie Jiřího Hraše a Ludi Marešové. Po absolutoriu DAMU nastoupil do prvního angažmá v Kolíně a po něm strávil sedm let v souboru pardubického divadla (*Přelet nad hnízdem kukačky, Hrátky s čertem, Jih proti Severu, Ptáci* a adaptace Steinbeckovy knihy *O myších a lidech*). Po několika letech v Divadle pod Palmovkou přešel v roce 1997 do Městských divadel pražských. Jeho hlas k nám promlouvá z rádia a věnuje se také dabingu.

MATYLDA KÖNIGOVÁ

Narodila se v Praze, vyrostla však v podhůří Jeseníků. Po maturitě byla po krátké návštěvě katedry germanistiky na FF UPOL přijata na činoherní herectví na pražské DAMU. Po dobu studia si zahrála například Paní Petyponovou v situační komedii *Dáma od Maxima*, Hermii ve *Snu noci svatojánské*, Gertrudu v *Hamletovi*, paní Grubachovou a Holčičku v *Procesu* Franze Kafky, Pamelu v konverzační komedii *Fligny, koks a kšefty* a Corie v komedii *Bosé nohy v parku*. V Divadle DISK absolvovala roli Candy a sestry Flinnové v *Přeletu nad kukaččím hnízdem*, Sofii v *Platonovovi* a Růženou ve hře Kryštofa Pavelky *Digitální podzemí*. Mimo jiné hrála v mnoha studentských filmech ve spolupráci s pražskou FAMU či FAMO v Písku.

BARBORA POLÁCHOVÁ

Narodila se v Liberci do třetí generace divadelní rodiny Poláchů. V dětství absolvovala sedmiletou baletní přípravu, studovala devět let hru na klavír, příčnou flétnu a rok i na housle. Poté nastoupila na DAMU, kde absolvovala v DISKu v inscenacích *Choroby mládí* (režie Barbora Mašková), *Cizinec hledá byt* (režie Tomáš Loužný), *Rozhovory s astronauty* (režie Zuzana Burianová) a *Pan Biedermann a žháří* (režie Barbora Mašková). Během studia hostovala na Nové scéně v inscenaci *Za krásu* (režie Daniel Špinar) a v Divadle na Vinohradech

v inscenacích *Ahoj, krásko!* a *Balada pro banditu* (obojí režie Juraj Deák).

FILIP JÁŠA

Narodil se v Českých Budějovicích. Je studentem posledního ročníku činoherního herectví pražské DAMU. Jeho absolventskými rolemi v Divadle DISK jsou Kiril Glagoljev v Čechovově *Platonovovi* (režie Jakub Korčák), Dr. Spivey z *Přeletu nad kukaččím hnízdem* (režie Vít Malota), Kubík ve hře Kryštofa Pavelky *Digitální podzemí* (režie Eva Salzmannová) a Alonso a Ferdinand v Shakespearově *Bouři* (režie Viktorie Čermáková). Je členem divadelního spolku Distheatranz. S divadlem Pomezí se podílel v roce 2019 na autorské imerzivní inscenaci *Lístky prosím*.

PETR URBAN

Student posledního ročníku činoherního herectví pražské DAMU. Jeho absolventskými rolemi jsou Michail Platonov (*Platonov*, režie Jakub Korčák), Scanlon (*Přelet nad kukaččím hnízdem*, režie Vít Malota), Antonio (*Bouře*, režie Viktorie Čermáková) a Tonda (*Digitální podzemí*, režie Eva Salzmannová). Během studia hostoval v Činoherním klubu v inscenaci *Tanec bláznů* (režie Ladislav Smoček), v Činoherním studiu (*Prsten*, režie Josef Doležal) a na Pomezí v inscenaci *Lístky prosím* (režie Vít Malota, Kateřina Studená, Kateřina Popiolková). S divadelním spolkem Distheatranz hraje ve studiu Švandova divadla Kafkův *Proces*. V roce 2020 ztvárnil jednu z hlavních rolí v pohádce *Zakleté pírkó* (režie Zdeněk Troška) a v roce 2021 natočil detektivní film s režisérkou Lucii Bělohradskou pro Českou televizi.

ČTĚTE!

ČASOPIS MĚSTSKÝCH DIVADEL
PRAŽSKÝCH NEJEN O DIVADLE.

STAŇTE SE ODBĚRATELÍ A ČASOPIS VÁM
V PŘEDSTIHU POŠLEME PŘÍMO NA VÁŠ E-MAIL!
K ODBĚRU SE PŘIHLAŠUJTE A ČTĚTE ONLINE NA
WWW.MESTSKADIVADLAPRAZSKA.CZ.
V TIŠTĚNÉ PODOBĚ K DOSTÁNÍ V DIVADLECH
ABC, KOMEDIE A ROKOKO.

MODERNÍ DIVADLO

BERNARD-MARIE KOLTÈS
ROBERTO ZUCCO

Šestá premiéra sezony 2020/21.
Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.
Ředitel Daniel Příbyl.
Umělecký šéf Michal Dočekal.
Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.
Program připravila Jana Slouková.
Grafická úprava Riana Št'áhlavská.

Městská divadla pražská jsou vybavena bezdrátovými mikrofony
a zařízením Sennheiser od společnosti PANTER s. r. o.

Nositelé autorských práv k dramatickému textu a jeho českému
překladi zastupuje DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura z.s.,
Krátkého 1, Praha 9.

© Verlag der Autoren, Frankfurt am Main, Germany, všechna
práva vyhrazena.

bnt attorneys
in cee

JAKO VRAH

Inscenaci podpořil:

KOMEDIE MĚSTSKÁ
DIVADLA
PRAŽSKÁ ROKOKOABC

Maďarský kulturní institut
Praha